

ասէ. 'ի մանկութէ, բազում անգամ 'ի հուր ար-
կանէ զդա և 'ի ջուր՝ զի կորուսցէ. արդ եթէ կա-
րօղ ինչ ես, օգնեալ մեզ Տէր՝ գթացեալ 'ի վր-
մեր: Եւ Յս ասէ ցնա, ասացեր՝ թէ կարօղ ես.
ամենայն ինչ հնարաւոր է այնմ, որ հաւատայն:
Եւ վաղվաղակի աղաղակեաց հայր մանկանն՝ և ա-
սէ. հաւատամ, օգնեալ անհաւատութեա իմում:
Իբրեւ ետես Յս՝ եթէ կուտի ժողովուրդն 'ի վր,
սաստեաց պսոյն պղծոյ և ասէ. համբդ և խուլ
այս՝ ես տամ քեզ հրաման, եւ 'ի դմանէ, և պլ
ևսմի մտանիցես 'ի դա: Եւ աղաղակեաց՝ և յոյժ
լկեաց զնա, և եւ. և եղև պատանեակն իբրեւ զմե-
ռեալ, մինչև բազմաց իսկ ասել թէ մեռաւ: Եւ
Յս կալաւ զձեռանէ նր՝ յարոյց զնա, և կանգնե-
ցաւ: Եւ իբրեւ եմուտ նա 'ի տուն, աշակերտքն
առանձինն հարցին ցնա. մեք ընդէր ոչ կարացաք
հանել զնա: Եւ ասէ ցնս. այդ աղգ ոչ իւրք ելա-
նէ, եթէ ոչ պահովք և աղօթիւք: 28:

Քիչ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Լիւթ. Թագաւոր:

Զ. Խ Ք Ք Ք Ե Ա Ք Ա Թ Թ

Ի Գ Ի Ե Ե Ի Ե

Օրհնութի Գ. Կ:

ՅրգեՅիւր Տն երգ նոր ձայնիւ ցնծութիւ. 171:

Եւեւ-իւ Յարութի Գ. Կ:

ՅԵՌԵՒՕՏՈՒ

Հարց Գ. 2:

Քորժամ ի խաչին բւեռեցար Քրիստոս Լստըւած.
Եւ զԼ՛գամ նորոգեցեր ի նախաստեղծ բընու-
թեանն. օրհնեալ Տր՝ Լ՛ըժ հարցըն մերոց: Ո՛ր
ի սպասաւորէն անպտակեցար. եւ ի զինաւորէն գեղ-

արդեամբըն խոցեցար . օրհնեալ Տ՛ր Ել՛ծ հար-
ցըն մերոց : Թաղեցար ի մէջ երկրի եւ յերրորդ
աւուր յարեար ամենակարող փրկիչ . օրհնեալ Տ՛ր
Ել՛ծ հարցըն մերոց :

Գ. Գործըք Տ՛ն ըզՏ՛ր օրհնե՞ցէք եւ բարձր արա-
րէք ըզնա յաւիտեան : Փառք Հօր : Գի՛շերք ըզ-
Տ՛ր օրհնե՞ցէք . Որ էի՛ր յեռթե՛ր ի բարձունս . եւ
ի Հօրէ՛ առաքեցար ի յերկիր . վասըն մեր մեղա-
ւորացս . յիշեա՛ զմեզ Տ՛ր : Եւ յիշտ : Իսրա-
յէլ ըզՏ՛ր օրհնե՞ցէ . Որ բանի՛ւ քո բարձեալ
ունի՛ս զամենայն արարածս . եւ ի խաչի՛ն վասըն
մեր բեւեռեցար . յիշեա՛ զմեզ Տ՛ր :

ՍԷԺԱԳՈՒԱԿԷ Դ.2 :

Ուրախացիր Ել՛ծածին . որ կուսո՛ւթե՛ց ես պարծանք
եւ մայր հաստատութե՛ մարդկան . օգնական եւ
չընորհ աշխարհի . Սարիամ մայր եւ աղանխին փրկ-
չին մերոյ : Փառք Հօր : Երանելիդ ամենեցուն
զԵլ՛ծ տանելով ըզբնո՛ւթե՛ր անտանելի . զամե-
նեցուն ամենակալն արժանի եղեր կրել յորովայ-
նի . որ երեւեցաւ ազգի՛ մարդկան : Եւ յիշտ :
Վերովբէական աթոռ ցո՛ւցար Ել՛ծածին . ի գիրկըս
բառնալով զԵլ՛ծն ամենեցուն . որ նստին ի քե-
րովբէս . առ նա միշտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել
ըզմեզ :

ՈՂԵՐԴԷՍ Դ.2 :

Ենեղակից Իանըդ Հօր եւ եղելոց պատճառ . որ
ծընար ի կոսէն . ըզքեզ ծանեաք Եստը՛ւած ա-
ղանմք ողորմեա՛ ազգի՛ մարդկան : Փառք Հօր :
Սերովբէիցն ահաւոր եւ զատաւո՛ր կենդանեաց

եւ մեռելոց, որ ի խաչին բւեռեցան, ըզքեզ ծանեանք Նստըւած անգնեմք ողորմեա անգի մարդկան: Եւ յիշտ: Կենդանութե անդեր, եւ պարգեւտող առատ ողորմութե, որ յաներդ ի մեռելոց, ըզքեզ ծանեանք Նստըւած անգնեմք ողորմեա անգի մարդկան:

Տէր յերեւելոց ԴԶ:

Որ ի վերդ ես քան ըզմիտս և զխորհուրդս, համագոյակա՛ն եղելոցս արարող, ի Հօրէ՛ առաքեցանք վասըն մեր, և մարմնացանք ի սբ ի՛ կուսէն: Փառք Հօր: Եւքըննին ի յէութե՛ Երճ, տնօրինեցանք յանգանդի կուսին, անպրեցուցանել զնախանութիւն ծընունդն, և վերըստի՛ն նորոգել ի փառս: Եւ յիշտ: Ոչ շատացանք մարդ եղանիլ Երճ, այլ և խաչի՛ համբերեալ ըզթաղովմըն յանձն առեր զերեքօրեայ, և յարուցեալ՝ նորոգեցեր զաշխարհս:

Եւսացուք: Երգ Յարութե Գ. Կ: ՔԷԿ. Եւսացուք:

Եւսացուք Սուրբ ԶԴ:

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր: Փխ, Հաճեցար Տէր, 191:

Եւսացուք Եւս Դ. Կ. Եւսացուք: ԺԵ, 1:

Տէրն մեր Յս ԿԾ

Եւսաց և առ աշակերտսն իւր, ոչ է մարթ չգալ գայթաղութե, բայց վայ պնմիկ է՝ յոյր ձեռն գայցէ: Եւ եր նմա՛ թէ վէմ երկանաքար կախէր զպարանոցէ նորա՛ և անկանէր ՚ի ծով, քան թէ գայթաղեցուցանէ զմի ոք ՚ի փոքրկանցս յայսցանէ: Օգոյշ կացէք անձանց, եթէ մեղիցէ եղբայր քո, սաստեա նմա, և եթէ ապաշխարիցէ, թող նմա: Եւ եթէ եօթն անգամ մեղիցէ քեզ, և եօթն անգամ դարձցի ՚ի քեզ՝ և ասիցէ, ապաշխարեմ,

Թողցես նմա: Եւ ասեն առաքեալքն ցՏԻ. յաւել
մեզ հաւատս: Եւ ասէ ՏԻ. եթէ ունիցիք հաւատս
քան զհատ մանանխոյ, և ասիցէք թթենւոյս այս-
միկ. խլեաց և տնկեաց 'ի ծովու, և հնազանդեսցի
ձեզ: Իսկ ով ոք 'ի ձէնջ, որ ունիցի ծառայ հո-
ղագործ կամ հովիւ, որ իբրեւ մտանիցէ յագարա-
կէ՝ ասիցէ ցնա վաղվաղակի. Թէ անց բազմեա՝
Եւ ոչ ասիցէ ցնա. Թէ պատրաստեալ զինչ ըն-
թրելոց իցեմ, և գօտի ածեալ պաշտեալ զիս՝ մինչև
կերայց և արբից, և ապա կերիցես և արբցես դու:
Ս'ի Թէ շնորհ ինչ ունիցի՞ ծառային այնմիկ, զի
արար զամ հրամանսն: 'Եղնպէս և դուք՝ յոր-
ժամ առնիցէք զամ հրամայեալսն ձեզ, ասասցիք՝
Թէ ծառայք անպիտանք եմք, զոր պարտեաքն
առնել, արարաք: Եւ եղև մինչև երթայր նա յԵ-
րուսաղէմ, և ինքն անցանէր ընդ մէջ Սամարեայ
և Գալիլեացոց: Եւ մինչդեռ մտանէր 'ի գեօղ
ուրեմն, պատահեցին նմա տասն այր բորոտ՝ որք
կացին 'ի հեռաստանէ, բարձին զձայնս՝ և ասեն.
Յիսուս վարդապետ՝ ողորմեաց մեզ: Եւ իբրեւ ե-
տես զնս, ասէ ցնս. երթայք ցուցէք զանձինս քա-
հանայիցն. և եղև իբրեւ գնացին, առժամայն սըր-
բեցան: Ս'ի ոմն 'ի նոցանէ իբրեւ ետես՝ եթէ բը-
ժըչկեցաւ, դարձաւ անդրէն 'ի ձայն մեծ փառաւոր
առնէր զԵՃ. անկաւ 'ի վր երեսաց իւրոց առ ոտս
նր, և գոհանայր զնմանէ. և ինքն էր Սամարացի:
Պատասխանի ետ Յն և ասէ. ոչ տասն սորա սըր-
բեցան, իսկ արդ՝ ինուներն ուր են: Օ՛ի ոչ գտան
գառնալ տալ փառս ԵՅ, բայց միայն այլազգիս
այս: Եւ ասէ ցնա. արի՛ գնա զի հաւատք քո կե-
ցուցին զքեզ: 19:

ՔԷՂ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Եւ ը. Քու՛մ ամենա:

ՅԵՐԵՄԻԱ

Եւստիւս Ստոյան Ընթերցող:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193:

Եւստիւս Ստոյան Ընթերցող: Ժ. 21:

Տրն մեր Յս. Բ

Եւ մինչդեռ շրջէին նոքա 'ի Գալիլեայ՝ ասէ ցնձ
 Յս. մատնեցոյ է որդի մարդոյ 'ի ձեռս մարդկան,
 և սպանցեն զնա, և յերկր աւուր յարիցէ. և
 տրամեցան յոյժ: Իբրեւ եկին նոքա 'ի Կափառնա-
 ում, մատնան՝ որք զերկդրամեանն պահանջէին՝
 առ Պետրոս, և ասեն. վարդապետն ձեր ոչ տայ
 զերկդրամեանն, և ասէ՝ այո: Եւ իբրեւ եմուտ
 'ի տուն՝ յառաջեաց քան զնա Յս. և ասէ. զիմորդ
 թուի քեզ Սիմոն. թագաւորք ազգաց յումմէ՞ առ-
 նուն զհարկս կամ զհասն, յորդոնց իւրեանց՝ թէ
 յօտարաց: Եւ իբրեւ ասաց՝ թէ յօտարաց, ասէ
 ցնա Յս. ապա ուրեմն ազատ են որդիքն: Բայց զի
 մի գայթակղեցուցուք զնոսա, երթ 'ի ծով և ըն-
 կեա՛ կարթ, և զառաջին ձուկն որ ելանիցէ՝ առ և
 բաց զբերան նր, և գտանիցես սատեր. և զայն ա-
 ռեալ տացես նց ընդ իմ և ընդ քո: Յայնմ աւ-
 ուր մատնան աշակերտքն առ Յս. և ասեն. ո՞վ իցէ
 'ի մէջ մեծ յարքայութե երկնից: Եւ կոչեաց առ
 ինքն Յս. մանուկ մի, կացոյց զնա 'ի մէջ նց, և ա-
 սէ. ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ դարձիք, և եղի-
 ջեք իբրեւ զմանկտի, ոչ մտանիցէք յարքայութի
 երկնից: Եւ որ՝ որ խոնարհեցուցանէ զանձն իբրեւ
 զմանուկս զայս, նա է մեծ յարքայութե երկնից:
 Եւ որ ոք ընկալցի մանուկ մի այսպիսի յանուն իմ,
 զիս ընդունի: Եւ որ ոք գայթակղեցուցէ զմի 'ի
 փոքրկանցս յայցսնէ յիս հաւատացեցոյց, լաւ է
 նմա եթէ կախիցի երկան իշոյ ընդ պարանոց նր՝ և
 ընկղմեցի 'ի խորս ծովու: Այն աշխարհի 'ի գայ-
 թակղութեց. հարկ է գալ գայթակղութեց, բայց

Վայ մարդոյն այնմիկ՝ յոյր ձեռն գայցէ գայթակ-
ղութի: Եթէ ձեռն քո կամ ոտն գայթակղեցու-
ցանէ զքեզ, հատ զնա՝ և ընկեա՛ ՚ի քէն. լաւ իցէ
քեզ միաձեռանի կամ կաղ մտանել ՚ի կեանս.
քան թէ երկուս ձեռս և երկուս ոտս ունել, և ան-
կանել ՚ի հուրն յաւիտենական: Եւ եթէ ակն քո
գայթակղեցուցանէ զքեզ, խլեա՛ զնա և ընկեա՛ ՚ի
քէն. լաւ իցէ քեզ միականի մտանել ՚ի կեանս,
քան երկուս աչս ունել՝ և անկանել ՚ի գեհէն հրոյն:
ԺԲ. 9:

ՍԵՒԵԴԻ Յարութի Գ. Կ: Բարսղ. Լսասցուք:

Համբարձի Գ. Կ:

Տեսի՛լ փայլակնաձե՛ւ զըւարթնոյն ի՛ վիմի՛ն
հընչեցեալ առ խընկաղգեաց կանա՛յսն. փարա՛-
տեցոյց զերկիւղալից տըրտմուի՛ն: Պահապանքն
պակուցեալ ա՛հաբեկ լինէի՛ն. եւ կանանցն աւե-
տարանեա՛լ մահ մահո՛ւ յաղթեաց և ծանուցաւ
մահ: Բարոճս առաքելով առ երջանիկ ա՛ռա-
քեալսն. փութացարուք ի գալիլեա՛ն եւ տեսա՛-
նիցէք զկենադործողն ըզբն՝:

Յանձառ փառաց խոնարհեցար և ըզգեցար ըզ-
հողէղէ՛ն բընութի՛ս. վերաներ զանկեալն ի գլոր-
մանէ յանմահական ի՛ կեանս. ըզքեզ օրհնե՛մք
անապական ըրա՛նդ Լստըւած: Փառք Հօր:
Լնպարտականըդ մահու դատապարտեալ ի՛ վե-
րայ խաչին. որ փոխանակ դա՛ռնուե՛ պրտղոյն ան-
բուցեր մեզ ի տիգախոց կողէ՛դ. ըզքեզ օրհնե՛մք
անապական ըրա՛նդ Լստըւած: Լսժմ և միշտ:
Լաւքեցար ի՛ դրժոխս ցուցանելով ըզգօրութի՛
անտուածութե՛դ ջախեցեր ըզգլուխ խարդախողին

խափանեցեր ըզզօրո՞ւթի՛ մահճու. ըզքեզ օրհնե՞մք
անապական ըբա՞նդ. Ե՛հ ստընծ:

Երթալման Սողոմոն ՌՕ: () Երհնեցէք զԵՃ. 197:

Եւեփարան ըստ Սարգիսի: Թ. 29:

Տերամբ մերով Յիւս Բաիւ

Եւ անտի ելեալ անցանէին առ Գալիլեացւոյք, և
ոչ կամէր եթէ ոք գիտասցէ: Քանզի ուսուցանէր
զաշակերտսն իւր՝ և ասէր ցնս, թէ որդի մարդոյ
մատնելոց է՝ ի ձեռս մարդկան, և սպանցեն զնա.
և իբրեւ սպանցի՝ յերիւ առուր յարիցէ: Եւ նոքա
ոչ գիտէին զբանն, և երկնչէին հարցանել ցնա:
Եկն ի Վափառնառում. և իբրեւ եմուտ ի տուն,
հարցանէր զնս. զի՞նչ վիճէիք զճանապարհայն ընդ
միմեանս: Եւ նոքա լուռ լինէին. քանզի ընդ մի-
մեանս վիճէին ի ճանապարհին թէ ո՞վ մեծ իցէ:
Եւ իբրեւ նստաւ՝ կոչեաց զերկոտասանսն և ասէ
ցնս. եթէ ոք կամի առաջին լինել՝ եղիցի ամենե-
ցուն կրտսեր՝ և ամենեցուն պաշտօնեայ: Եւ առեալ
մանուկ մի կացոյց ի մէջ նց, և ընկալեալ զնա ի
գիրկս իւր, ասէ ցնս: Որ միանգամ յայսպիսի
մանկտոյ ընկալցի յանուն իմ, զիս ընդունի. և որ
զիս ընդունիցի՝ ոչ զիս ընդունի, այլ զայն՝ որ ա-
ռաքեացն զիս: Պատասխանի ետ նմ՝ Յովհաննէս և
ասէ վարդապետ՝ տեսաք զոմն, զի յանուն քո դես
հանէր՝ և զմեր կնի ոչ շրջէր, և արգելաք զնա: Եւ
նա ասէ. մի արգելուք զնա. զի ոչ ոք է՝ որ առնէ
զօրութիս յանուն իմ, և կարիցէ հայհոյել զիս: Օ՛հ
որ ոչն է ընդ մեզ հակառակ, ի մեր կոյս է: Եւ
որ ոք արբուսցէ ձեզ ջուր բաժակաւ յանունս յայս,
թէ դուք Բաիւ էք, ամէն ասեմ՝ ձեզ՝ մի կորուսցէ
զվարձս իւր: Եւ որ ոք գայթաղեցուսցէ զմի ի
փոքրկանցս՝ որ հաւատան յիս, լաւ էր նմա առա-
ւել՝ եթէ արկեալ էր ընդ պարանոց նորա երկան
իշոյ, և ընկեցեալ ի ծով: Եւ եթէ գայթաղե-

ցուցէ զքեզ ձեռն քո, հատ ընկեալ 'ի քէն, զի լաւ իցէ քեզ խեղ մտանել 'ի կեանսն յաւիտենից, քան երկուս ձեռս ունել' և երթալ 'ի գեհէն 'ի հուրն անշէջ: Ուր որդն նց ոչ մեռանի' և հուրն ոչ շիջանի: Եւ եթէ ոտն քո գայթաղեցուցէ զքեզ, հատ ընկեալ զնա 'ի քէն, լաւ իցէ քեզ կաղ մտանել 'ի կեանսն յաւիտենից, քան երկուս ոտս ունել' և անկանել 'ի գեհէն 'ի հուրն անշէջ: Ուր որդն նց ոչ մեռանի' և հուրն ոչ շիջանի: Եւ եթէ ալն քո գայթաղեցուցէ զքեզ, հան զնա 'ի բաց, լաւ իցէ քեզ միով ակամբ մտանել յարքայութի Ն.Յ, քան երկուս աչս ունել' և անկանել 'ի գեհէն: Ուր որդն նց ոչ մեռանի' և հուրն ոչ շիջանի: Օհ ամ' ինչ հրով յաղեսցի, և ամ' ողջակէզ աղիւ յաղեսցի: Բարւոք է աղ, և եթէ աղն անհամեսցի, ի՞նչ համեմեսցի, արդ՝ դուք կալարո՞ւք յանձինս ձեր զաղն, և խաղաղութի արարէք ընդ միմեանս: 49:

ԲԵՂ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Եղբ՛ք. Թագաւոր:

Զ. ՉՈՐԿԲԵՐԱՐԱՐ

Ի ԳԻՇ, ԵՐԻՆ

Օրհնութի ԴԶ:

Օրհնեմք ձեռք ձեր, և զյաղթող զօրութի. 175:

Եւեղ-իս Զար-իւ ԴԶ:

ՅԵՌԵՄԻԱՅԱՆ

Հարց ԴԶ:

Ար՛աճին Որդի՛ Ե՛ստոճոյ զանկտարանովն սրբոնց մարգարէ իցն. աստանօր լուսնիայլեալ պայծառացուցեր օրհնեալ Տ՛ի Ե՛ստրւամ՛ ծ հա՛րցըն ը մերոց: Կամաւորութի եկիր ի չարչարանս. եւ